

Näringsdepartementet
Regeringskansliet
103 33 Stockholm

Sportfiskarnas remissvar – Ett land att besöka (En samlad politik för hållbar turism och växande besöksnäring), SOU 2017:95 Dnr N2017/07438/FF

Bakgrund

Utredningen har haft i uppdrag att lämna förslag på en sammanhållen politik för hållbar turism och växande besöksnäring. Syftet med uppdraget har varit att ge regeringen underlag för att stärka besöksnäringen som export- och jobbmotor i hela landet. I uppdraget har ingått att lämna förslag på en politik som skapar förutsättningar för tillväxt, företagande och sysselsättning och som bidrar till att aktörerna gemensamt kraftsamlar inom besöksnäringen.

Inledning

Sveriges Sportfiske- och Fiskevårdsförbund (Sportfiskarna) är en demokratiskt uppbyggd ideell organisation och det organiserade sportfiskets företrädare i Sverige. Ända sedan 1919 har vi arbetat för att det ska finnas ett bra fiske i rena vatten med friska fiskbestånd och förbundet organiserar fler än 60 000 sportfiskare. Sportfiske är i dag en av Sveriges viktigaste fritidsaktiviteter med två miljoner utövare som varje år lägger mer än fem miljarder kronor på sitt fiske.

Sportfiskarna önskar lämna följande synpunkter:

För allemansrättsliga frågor ställer sig Sportfiskarna bakom Svenskt Friluftslivs svar på denna remiss. I övrigt håller sig Sportfiskarna i huvudsak kring frågor som rör sportfiske och fisketurism.

Sportfiskarna konstaterar att besöksnäringen i Sverige slår nya rekord och sportfisketurismen är ett område som anses ha en mycket stor potential i Sverige. Vidsträckta och relativt orörda landområden har starkt bidragit till detta, i kombination med en – i jämförelse med de av EU:s gemensamma fiskeripolitik dåligt förvaltade kommersiella fiskbestånden i våra havsområden – ganska väl fungerande förvaltning av våra inlandsvatten och nationellt förvaltade kustfiskbestånd.

Östersjölaxen är ett lysande undantag från en i övrigt dåligt fungerande europeisk fiskeriförvaltning och överfiskade fiskbestånd. Tack vare stärkt fiskerikontroll i flera Östersjöländer, utfasning av mängdfångande redskap i Östersjöns havsbassänger och framförallt fiskekvoter som till slut har satts i enlighet med de vetenskapliga råden ser vi nu

hur stora mängder vildlax kan återvända till sina hemälvar längs främst Norrlandskusten. Trenden den senaste femårsperioden har varit mycket god, och mängder med arbetstillfällen skapas längs med älvdalarna. Genom upplåtelse av fiskevatten samt ett hållbart nyttjande av en i ett europeiskt perspektiv förhållandevis unik naturresurs skapas något så ovanligt som mängder av arbetstillfällen i glesbygd, som närs av en hög betalningsvilja från svenska och europeiska sportfisketurister. Det finns många liknande exempel, främst med nationellt förvaltade fiskeresurser (havsöring, gädda mm.) som bas.

I skrivande stund behandlas ett förslag till ny vattenlagstiftning. Det går i korthet ut på att samtliga ca 2 100 vattenkraftverk i Sverige äntligen ska prövas enligt moderna miljövillkor. Trots en del brister i lagförslaget som riskerar att fortsatt fördröja miljöanpassningen av vattenkraften, så är lagförslaget i grunden positivt. Sportfiskarna anser att en miljöinriktad tolkning av den nya lagstiftningen kan skapa förutsättningar för att börja arbeta med konkreta miljöåtgärder på bred front. Genom att miljöanpassa vattenkraften skapas stora ekonomiska värden i glesbygd när man bygger fiskpassager och river dammar. När fisken kommer tillbaka skapas förutsättningar för sportfiske och fisketurism.

Den stora potentialen i den svenska sportfisketurismen accentueras av att ansvariga myndigheter, Jordbruksverket och Havs- och vattenmyndigheten, i sin gemensamma strategi för fritidsfiske och fisketurism från 2013 har en målbild om att *"Fisketurismen har minst fördubblats och är en viktig del av svensk besöksnäring som skapar arbetstillfällen och betydande samhällsekonomiska värden"* fram till 2020. Trots detta anser Sportfiskarna att naturturismen och då särskilt sportfisketurismen inte riktigt har kommit igång.

Ett stort problem som vi från förbundet årligen tvingas konstatera är bristen på resurser hos Jordbruksverket, som har främjandeansvaret för sportfisket och fisketurismen. Att en enda tjänst hos Jordbruksverket, därtill nästan helt utan ekonomiska resurser, ska kunna driva frågan framåt är givetvis orimligt. Som remissunderlaget beskriver på sidan 287 bedrivs arbetet utan långsiktiga resurser och i huvudsak på projektbasis. Förslaget på ansvarstilldelning som anges överst på sidan 264 i remissunderlaget är bra, men Jordbruksverket måste tilldelas ett större anslag för att kunna driva dessa frågor med framgång. Vi efterlyser helt enkelt en långsiktig nationell satsning på dessa främjandeinsatser och önskar därför att det i Jordbruksverkets regleringsbrev öronmärks ett nytt särskilt anslag för främjandet av sportfiske och fisketurism.

Ytterligare ett konstaterande avser branschens möjligheter och resurser för att kunna medverka i utvecklingsarbetet. Utan ett främjandeanslag riktat mot deras branschorgan får man svårigheter att samla företrädarna, i en bransch som är relativt mångfacetterad i sin inriktning och där enstaka aktörer i nuläget drar ett tungt lass för att bevaka de nationella intressefrågorna.

Sammanfattningsvis konstaterar Sportfiskarna att utvecklingspotentialen för svenskt sportfiske och fisketurism är fortsatt mycket stor, men att ekonomiska smörjmedel behövs för att kunna växla upp utvecklingsarbetet. Vi vill avslutningsvis säga att vi på förbundet gärna ser en inbjudan för att diskutera främjandefrågor, förvaltning, fiskevård och fisketurismfrågor i en gemensam satsning för att ytterligare kunna utveckla en hållbar sportfisketurism i Sverige.

För Sportfiskarna,

Sten Frohm
Generalsekreterare

Jesper Taube
Chef främjande

Markus Lundgren
Fiskevårdschef